

Quantas sabedes
amar amigo

oratim cetero

On deu domar de nupto
le uictor meu amigo. & ar
do se uictor cedo.

Mindas se mar leuado.
le uictor meu amado.
e ap deo se uictor cedo.
Se uictor meu amigo.
o por que eu sospito.
e ap deo se uictor cedo.
e uictor meu amado.
por que eu ignorido.
e ap deo se uictor cedo.

lindado comigo o uen meu
amigo. & uici modi a amigo.

emigo si mandado.
e uictor meu amado.
e uici made a amigo.

Ca uen meu amigo.
e uen san e uno.
e uer made a amigo.

Ca uen meu amado.
e uen uno e uno.
e uer made a amigo.

Ca uen san e uno.
e del mi amigo.
e uici made a amigo.

Ca uen amio a hua.
e del mi primado.
e uici made a amigo.

Ita pietas mea
comigo. ala igreja de u.

Mar salido e muntemos las ondas.
ala igreja de nupto u e o mar leuado.
E muntemos las ondas.

Hla igreja de nupto e o mar leuado.
e uictor y uia madi co meu amado.
E muntemos las ondas.

Hla igreja de nupto u e o mar leuado.
e uictor y uia madi co meu amigo.
E uictor y uia madi co amado.

He deo se fab oza mai
amigo. comece sentencia esion

en amigo. e nou nametado.
H e deo se fab oza meu amado.
amigo en uio e nou nametado.

Comece sentencia en amigo.
e nou nametado en amigo.
E nou nametado.

CANTAR DELAS

Nace en Lugo na primavera de 2007, froito da maduración dunha vella idea do seu presidente Julio Méndez e do seu director Fernando Gómez Jácome. Preséntase ao público da súa cidade nun concerto que se celebra na Igrexa de San Pedro, o 24 de maio de 2008. Neste mesmo ano

estrea a panxoliña, composta por Xoán Montes, "En Belén hai moita festa". Posteriormente organiza dous concertos anuais, primavera e outono. Ten assumido a preparación e interpretación de algúns concertos específicos, salientando o Stabat Mater, de Pergolesi, 1000 anos de música en Europa, Música Medieval e o de Cantigas de Alfonso X O Sabio e Martín Codax.

Desenvolveu cursos de técnica vocal dirixidos por Julio Domínguez, Aiblín Brito e Lola Bosom.

Nesta páxina web está a historia deste colectivo: www.cantardelas.com

FERNANDO G. JÁCOME

Fernando G. Jácome dirixe o coro dende a súa fundación. Iniciado no mundo da música coral hai máis de trinta anos, ten formación como director de coro de man de importantes mestres nacionais e estranxeiros. Dirixe na cidade de Lugo varias agrupacións corais, todas baixo o denominador común de explorar o repertorio de autores galegos, especialmente lucenses.

Estas cantigas forman parte do rico patrimonio literario e musical da lírica medieval galega. Sitúanse cronoloxicamente no século XIII, época de esplendor da lírica galego-portuguesa, época da que conservamos cantigas profanas – de amigo, de amor e satíricas –, e cantigas relixiosas – *Cantigas de Santa María*.

O feito de seren tan escasos os testemuños de cantigas medievais galaico-portuguesas que chegaron aos nosos días confire ás cantigas de Codax un valor engadido. Estas cantigas - atopadas de casualidade, nun pergamiño medieval, polo libreiro Pedro Vindel en 1914 - están escritas no pentagrama cunha notación que, aínda que deja claro cales son as notas que conforman a melodía, non permite saber con exactitude cal é a duración destas notas. Este é o reto que nos propón o sistema de escritura musical usado a finais do século XIII, que abre á interpretación o ritmo que se ten que aplicar á melodía.

De calquera maneira estas cantigas, simples na forma e no estilo, parecen ter más relación coa música folclórica que coa música trobadoresca. Non debemos pasar por alto a teoría que relaciona estas composicións con melodías de autoría feminina interpretadas por mulleres, e relacionadas desde a antigüidade con labores agrícolas e ritos relixiosos, imitadas por trobadores e xogrades que suplantan a voz feminina tradicional. Deste xeito o trobeiro vigués Martín Codax sería o folclorista recompilador destes cantos de mulleres.

O caso é que hai quen di que estas cantigas teñen un auténtico recendo galego, comparable mesmo coa música de Montes, de Veiga, Marcial del Adalid...

Afonso X herdou do seu pai Fernando III a capela musical formada para entretenimento dos cortesáns. O rei sabio alentou a proliferación de trobadores na súa corte e el mesmo foi músico e trovador. A relación coas familias reinantes do sur de Francia, xa dende tempos de Guillermo IX, enriqueceu o ambiente musical da corte castelá.

O recentemente anexionado reino galego-leonés á coroa de Castela fixo que gran parte do territorio deste novo reino (fusionado no ano 1230 baixo o reinado de Fernando III) falase galego. Por outra parte, o que hoxe chamamos lírica galego-portuguesa, estaba en pleno apoxeo. Neste ambiente naceron as Cantigas de Santa María, que veñen sendo un grupo de máis de 400 composicións en honra á Virxe, compostas polos músicos da corte de Afonso X e polo propio rei.

Estas cantigas divídense en cantigas de loor e cantigas de narrativas ou de milagres. A primeira cantiga, a décima e todas as que constitúen múltiplos de dez denomínanse cantigas de loor, teñen carácter lírico e son oracións en honra á virxe. As outras cantigas narran cadanxe milagre. As melodías son sinxelas, silábicas e uniformes no plan formal. Constan dun refrán que dá pé a cada unha das estrofas.

En cada estrofa á súa vez hai unha frase musical que se repite trala que se reexpón a música do refrán. A forma musical é como a do virelai francés, que segue este esquema: A bba A bba.... A.

O ritmo presenta o mesmo problema que as cantigas de Codax - descoñécese a duración das notas - , e para resolvelo seguimos o traballo de Roberto Pla, segundo o cal debemos aplicarllles patróns rítmicos da métrica clásica, o que se pode traducir nos compases da notación musical actual.

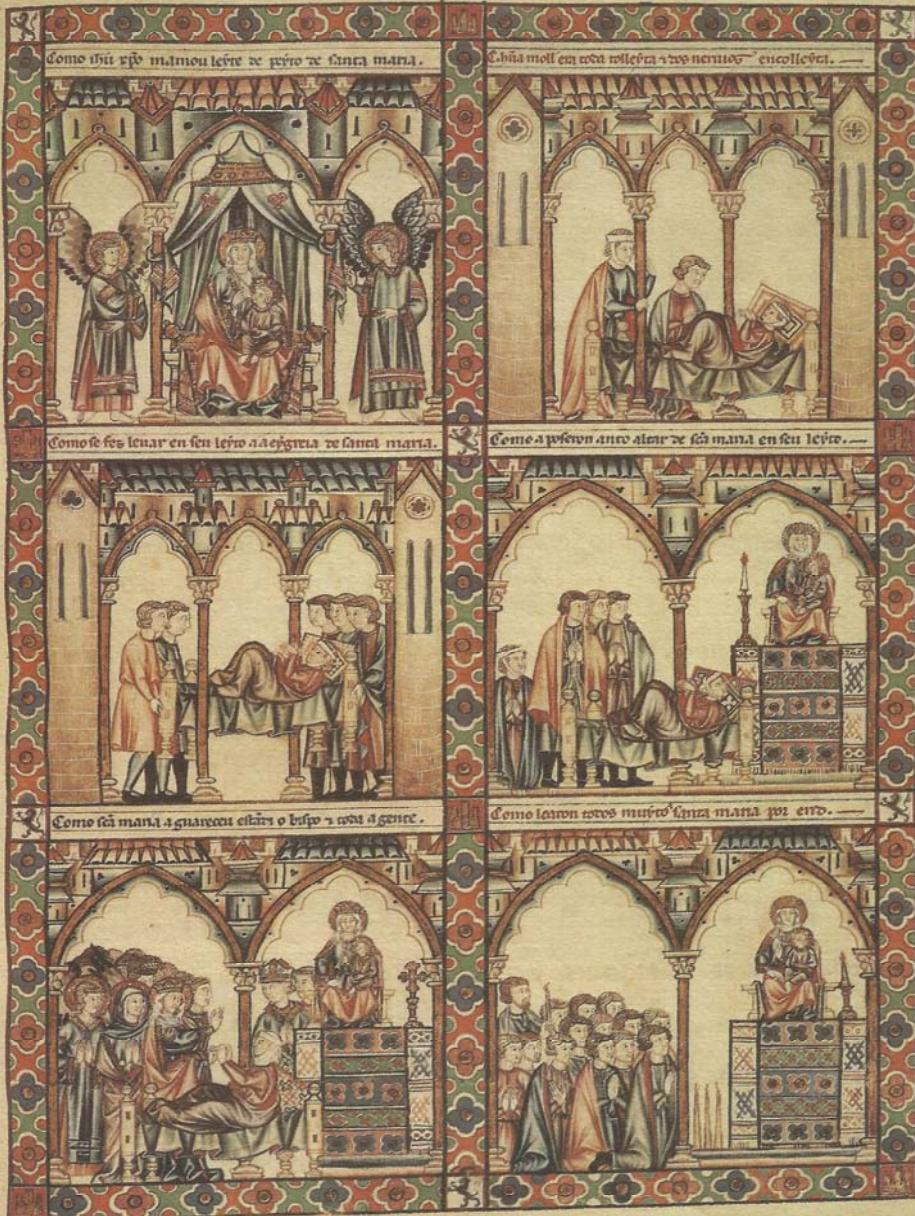

ÍNDICE

<i>Cantiga de Santa María LXXVII</i>	páx. 10
<i>Cantiga de Martín Codax I</i>	páx. 12
<i>Cantiga de Santa María CCXXVII</i>	páx. 13
<i>Cantiga de Santa María C</i>	páx. 16
<i>Cantiga de Martín Codax II</i>	páx. 18
<i>Cantiga de Santa María XXI</i>	páx. 20
<i>Cantiga de Santa María CIII</i>	páx. 23
<i>Cantiga de Martín Codax IV</i>	páx. 26
<i>Cantiga de Santa María CXL</i>	páx. 27
<i>Cantiga de Santa María CXI</i>	páx. 29
<i>Cantiga de Martín Codax V</i>	páx. 32
<i>Cantiga de Santa María CCXLIX</i>	páx. 33
<i>Cantiga de Santa María CLXVI</i>	páx. 35

Lesta é como santa maria guarecen na
sua eigría en Lugo búa moller que ama
encollerens os pés e as mãos.

A que deus mamou leite
de seu peito. non e maranilla de
láar conterio. **D**este fez santa
maria miragre tremoso. ena súa ei
grianlugo grande piadoso. por búa
moller que amá colleito. o mais de
seu corpé de mal encollerio. **M**ique
deus mamou leite **Q**ue ambalas su
as mãos allí sencolleran. que len
por calo dos ombros todas se mere-

ran. e os calcannares len en seu derreto.

se meteron todos no corpo maltreto.
va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio.

Possum qüe non pstaua nulla messia
tornousta a Santa maria a nobre reya
rogantolle que non catasse despeito
sell ela fezera. mas a seu prouecto.

va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio.

Marase mées en guisa q. a guarecesse
se non q. fezes alii p. q. ceda moreisse
e logo se fezo levar a un Lépro. in
anta súa eigría pequene e bresto.

va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio
ela ali iazendo fez muu lba - vida. e
cres quell ouue mæce a senor apida

eno mes d'agosto no dia scollerto. in
na súa festa grande como u retreto.

va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio
era agora per mi ea en aquele dia. e
se fez meter na eigría de súa maria.

mas a Santa úgen noll alógo pito
mas tornoulo corpo todo escoreto.

va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio
per ançollatal que ali u sáua. in
esta un nébro p. si muu terri gestalaia

ben come madeira muu seca de reto. e
quartos entendia o nervio oteiro. in

va que deus mamou leite do seu peito
non e maranilla de láar conterio
busx totaa gente deante e stando.

ueend aqüste oynce tempo chorando
unon quemiragre foi i non trasgau
por er de loaron a ungen a feito. in

CANTIGA DE SANTA MARÍA LXXVII

*Esta LXXVII é como Santa María sãou
na sa Ygreja de Santa María de Lugo
hua moller contreita dos pees e das
mãos.*

*Da que Deus mamou o leite do seu peito,
non é maravilla de sãar contreito.*

Desto fez Santa María miragre tremoso
ena sa ygrej' en Lugo, grand' e piadoso,
por ha moller que avia tolleito
o mais de seu corp' e de mal encolleito.

Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Que amba-las suas mãos assi s' encolleran,
que ben per cabo dos onbros todas se meteran,
e os calcannares ben en seu dereito
se meteron todos no corpo maltreito.

Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Pois viu que lle non prestava nulla meezinna,
tornou-ss' a Santa María, a nobre Reynna,
rogando-lle que non catasse despeyto
se ll' ela fezera, mais a seu proveito
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Parasse mentes en guisa que a guareçesse,
se non, que fezess' assi per que cedo morresse;
e logo se fezo levar en un leito
ant' a sa ygreja, pequen' e estreito.

Da que Deus mamou o leite do seu peito...

*Esta é de como Santa María sandou
na súa igrexa de Santa María de Lugo
a unha muller contrafeita dos pés e
das mans.*

*Da que Deus mamou o leite do seu peito,
non é marabilla que sande ao contrafeito.*

Disto fixo Santa María milagre fermoso
na súa igrexa en Lugo, grande e piadoso,
por unha muller que tiña tolleito
a maior parte do seu corpo, e de mal encolleito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Que ámbalas súas mans tanto se encolleran,
que ben por cerca dos seus ombreiros se meteran,
e os calcañares, polo mesmo feito,
se meteron todos no corpo maltreito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

En canto viu que non a sandaba ningunha menciña,
volveuse a Santa María, a nobre Raíña,
pregándolle que non mirase o despeito
que ela lle fixera, senón o seu proveito;
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Que parase mentes nela de maneira que a sandase,
se non, que fixese de xeito que cedo finase;
e despoxio se fixo levar nun leito
ante a súa igrexa, pequeno e estreito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

E ela ali jazendo fez mui bôa vida
trões que ll' ouve merçee a Senhor conrida
eno mes d' agosto, no dia 'scolleito,
na sa festa grande, como vos retreito
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Será agora per min. Ca en aquele dia
se fez meter na ygreja de Santa María;
mais a Santa Virgen non alongou preyo,
mas tomou-lí o corpo todo escorreyto.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Pero avo-lí atal que ali u sâava,
cada un nembro per si mui de rig' estalava,
ben come madeira mui seca de teito,
quando ss' estendia o nervio odeito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

O bispo e toda a gente dean' estando,
veend' aquest' e oynd' e de rijo chorando,
viron que miragre foi e non trasgeito;
porende loaron a Virgen afeito.

Da que Deus mamou o leite do seu peito,
non é maravilla de sãar contreito.

E ela alí xacendo fixo moi boa vida
ata que lle tivo a Señora a mercé cumprida
no mes de agosto, no día sinalado,
a súa festa grande, como contado
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

Será agora por min. Que naquel día
se fixo levar á igrexa de Santa María;
pero a Santa Virxe non demorou o preito,
senón que lle sandou todo o corpo desfeito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

E ocorreulle de xeito que alí onde sandaba,
cada membro, por si, moi rexo estalaba,
como a madeira moi seca do teito,
cando se estendía o nervio encolleito.
Da que Deus mamou o leite do seu peito...

O bispo e toda a xente diante estando,
vendo isto e oíndo e fortemente chorando,
viron que un milagre foi e non impostura,
polo que loaron a Virxe a fartura.

Da que Deus mamou o leite do seu peito,
non é marabilla que sande ao contrafeito.

CANTIGA I

Ondas do mar de Vigo,

se vistes meu amigo?

E ai Deus!, se verra cedo?

Ondas do mar de Vigo,

se vistes meu amigo?

E ai Deus, se virá cedo?

Ondas do mar levado,

se vistes meu amado?

E ai Deus!, se verra cedo?

Ondas do mar levantado,

se vistes o meu amado?

E ai Deus se virá cedo?

Se vistes meu amigo,

o por que eu sospiro?

E ai Deus!, se verra cedo?

Se vistes meu amigo,

por quen eu suspiro?

E ai Deus se virá cedo?

Se vistes meu amado,

por que ei gran coidado?

E ai Deus!, se verra cedo?

Se vistes o meu amado,

por quen teño gran coidado?

E ai Deus se virá cedo?

CANTIGA DE SANTA MARÍA CCXXVII

*Como Santa María sacou un escudeiro de cativo de
guisa que o non viron os que guardavan o carcer en
que jazia.*

*Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon,
ben pode guiar os presos, pois o[s] saca de prijon.*

Esta é Santa Maria, Madre do Rei de vertude,
que fez un mui gran miragre que creo, se Deus m'
ajude,

e que sacou un cativo de prijon e deu saude,
a que muito mal fezeran os mouros por sa razon.

Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

Este foi un escudeiro de Quintanelha d'Osonna,
que ya a Vila-Sirga cada ano sen vergonna
ter a festa d'Agosto; mais pois foi por sa besonha
a Sevilla ena guerra, caeu en cativ' enton.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

E en gran coita jazendo, cada noit' e cada dia
mui de coraçon rogava a Virgen Santa María
de Vila-Sirga, u ele ya semp' en romaria,
que o tirass' de cativo sen dano e sen lijon.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

E el aquesto fazendo, chegou d'Agosto a festa
da Virgen mui gloriosa que aos cuitados presta,
e el nenbrou-ss' end' e logo chorou, baixando a testa.
E os mouros que o viron preguntáronlo entón
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

*Como Santa María liberou un escudeiro que estaba
cativo de maneira que non o viron os que gardaban o
cárcere en que permanecía.*

*Quen os pecadores guía e conduce á salvación,
ben pode guiar os presos, pois os saca de prisión.*

Esta é Santa María, Madre do Rei de virtude,
que fixo un moi gran milagre que creo, se Deus me axude,
e quen liberou un cativo de prisión e deu saúde
a quen moito mal fixeran os mouros pola súa razón.
Quen os peccadores guía e conduce á salvación...

Este foi un escudeiro de Quintanelha de Osonna,
que ía a Vila-Sirga cada ano sen vergoña
celebrar a festa de Agosto; mais pois foi pola súa inexperiencia
a Sevilla na guerra, e caeu cativo en prisión.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E con gran pena estando, cada noite e cada día
moi de corazón rogaba á Virxe Santa María
de Vila-Sirga, a onde el ía sempre en romaría,
que o liberase de preso sen daño e sen lesión.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E estando el rezando, chegou de Agosto a festa
da Virxe, moi gloriosa, que aos coitados presta,
e el lembrouse diso e logo chorou, baixando a testa.
E os mouros que o viron preguntáronlle entón
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

Por que siya tan trist' e tan muit' e assi chorava.
E el respondeu-lles logo de como xe lle nenbrava
da gran festa que fazian na terra u el morava
en tal dia, e porende quebrava-ll' o coração.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

Quand' oyu esto seu dono, foy tan brav' e tan yrado
que logo a un seu mouro o fez açoutar privado,
que lle deu d'açoutes tantos que non ficou no costado
neno corpo coiro são ata eno vargallon.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

Pois mandó-o en un carcer deitar fond' e tevoso;
mas el rogou aa Virgen, Madre do Rey glorioso,
que dele s'amerceasse, ca por ela tan astroso
o fezeran a açoutes os mouros, e por al non.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

E el aquesto dizendo, pareceu-ll' a Groriosa
que alumou a carcer, tan muito vo fremosa,
e disse-ll': «Oý ta coita e non fui mui vagarosa
en vir pera lvrar-te da questa perseguçón.»
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

E quand' esto ouve dito, logo ss' os ferros partiron
e caeu-ll' a meadade deles, que o non oyron;
e passou perant' os mouros e viu-os, mas nono viron,
que estavan assados por fazer sa oraçon.
Quen os peccadores guía e aduz a salvaçon...

Por que estaba tan triste, e así tanto choraba.
E el respondeulles logo de como se lle lembra
a gran festa que facian na terra en que el moraba
en tal día, e por iso quebráballe o corazón.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

Cando oíu isto o seu amo púxose tan bravo e tan irado,
que logo a un mouro seu, mandou que o azoutase en
privado,
e deulle tantos azoutes que non ficou no costado
nin no corpo coiro san, ata no vergallón.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

Despois mandou botalo nun cárcere fondo e tenebroso;
mais el rogoulle á Virxe, Madre do Rei glorioso,
que del se compadecese, que por ela tan desastroso
o deixaran cos azoutes os mouros, non por outra cousa.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E cando estaba dicindo isto, apareceuille a Gloriosa
que alumeou o cárcere, tanto a viu fermosa,
e díolle: "Oín a túa coita e non fun moi vagarosa en vir
para liberarte desta persecución."
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E despois de decir isto, pronto os ferros se partiron
e caéronlle a maior parte deles, e non o óiron;
e pasou diante dos mouros e viunos, mais a el non o
viron,
porque estaban axeonllados para facer a súa oración.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E pois deles foi partido, filou en seu col' aga
a mea[da]de dos ferros que ena perna tya,
e a Vila-Sirga logo, a cas da Santa Reynna,
os adus[s]' en testimöya, que é preto de Carron.
Quen os peccadores guia e aduz a salvaçon...

E entrou pela ygreja, dando mui grandes braados,
dizend': «Esto fez a Virgen que acorr' aos coitados.»
e poi que contou seu feito a quantos y viu juntados,
loaron Santa Maria, chorando con devoçon

*Quen os peccadores guia e aduz a salvaçon
ben pode guiar os presos, pois o[s] saca de prijon.*

E despois de marchar de alí, tomou no seu colo axiña a
metade dos ferros que na perna tiña,
e a Vila- Sirga logo, a cas da Santa Raíña,
levounos en testemuño, que é preto de Carrón.
Quen os pecadores guía e conduce á salvación...

E entrou pola igrexa, dando moi grandes berros,
dicindo: "Isto fixo a Virxe que acorre aos coitados"
e despois de que contou o seu feito a cantos alí viu xuntados,
loaron a Santa María, chorando con devoción.

*Quen os pecadores guía e conduce á salvación,
ben pode guiar os presos, pois os saca de prisión.*

CANTIGA DE SANTA MARÍA C

Esta é de loor.

Esta cantiga é de loor de Santa María.

*Santa María,
Strela do dia,
mostra-nos via
pera Deus e nos guia.*

*Santa María,
estrela do día,
móstranos a vía
cara a Deus, e nos guía.*

Ca veer faze-los errados
que perder foran per pecados
entender de que mui culpados
son; mais per ti son perdoados
da ousadia
que lles fazia
fazer folia
mais que non deveria.
Santa Maria...

Andamos no erro
nos nosos pecados,
ao borde do inferno,
mais somos perdoados
e non nos perdemos
no peregrinar.
Somos levantados
da nosa ousadía
de descarriar.
Santa María...

Amostrar-nos deves carreira
por gāar en toda maneira
a sen par luz e verdadeira
que tu dar-nos podes senlleira;
ca Deus a ti a
outorgaria
e a querria
por ti dar e daria.
Santa Maria...

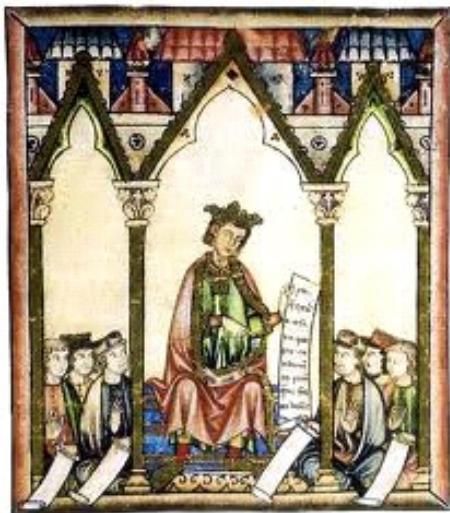
Móstranos carreira
de ganancia certa
con Deus. Ti senlleira
es luz de guiar.
Só ti co teu siso
pos a porta aberta
que nos dá Paraíso.
Santa María...

Guiai ben nos pod' o teu siso
mais ca ren pera Parayso
u Deus ten senpre goy' e riso
pora quen en el creer quiso;
e prazer-m-ia
se te prazia
que foss' a mia
alm' en tal compannia.

Gran pracer sería
ir con tal compañía
nesta romaría,
na vía que gaña
a paz celestial.

*Santa Maria,
Strela do dia,
mostra-nos via
pera Deus e nos guia.*

*Santa María,
estrella do día,
móstranos a vía
cara a Deus, e nos guía.*

CANTIGA II

Mandad'ei comigo, ca ven meu amigo. E irei, madr' a Vigo	Mandado hei comigo que vén o meu amigo: (1) E irei madre a Vigo!
Comigo'ei mandado, ca ven meu amado. E irei, madr' a Vigo	Mandado hei comigo que vén o meu amado: E irei madre a Vigo!
Ca ven meu amigo e ven san' e vivo. E irei, madr' a Vigo	Que vén o meu amigo e vén san e vivo: E irei madre a Vigo!
Ca ven meu amado e ven viv' e sano. E irei, madr' a Vigo	Que vén o meu amado e vén vivo e san: E irei madre a Vigo!
Ca ven san' e vivo e d'el rei amigo E irei, madr' a Vigo	Que vén san e vivo e do rei amigo: (2) E irei madre a Vigo!
Ca ven viv' e sano e d'el rei privado. E irei, madr' a Vigo	Que vén vivo e san e do rei privado: E irei madre a Vigo!

(1) Chegoume o recado de que regresa o meu amigo

(2) O amigo rematou a servizo militar a El-Rei

CANTIGA DE SANTA MARÍA XXI

Esta é como Santa Maria fez aver fillo a ha moller
manya, e depois morreu-lle, e ressocitou-llo.

*Santa María pod' enfermos guarir
quando xe quiser, e mortos resorgrir.*

Na que Deus seu Sant' Esperit' enviou,
e que forma d'ome en ela fillou,
non é maravilla se del gaannou
vertude per que podess' esto comprir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Porend' un mirag' aquesta Rea
santa fez mui grand' a ha mesqya
moller, que con coita de que mana
era, foi a ela un fillo pedir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Chorando dos ollos mui de coraçon,
lle diss': «Ai Sennor, oe mia oraçon,
e por ta mercee un fillo baron
me dá, con que goy' e te possa servir.»
Santa María pod' enfermos guarir...

Log' o que pediu lle foi outorgado,
e pois a seu tenp' aquel fillo nado
que a Santa María demandado
ouve, calle non quis eno don falir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Esta é como Santa María fixo concibir un fillo a una
muller estéril, e despois morreulle, e resucitouullo.

*Santa María pode enfermos curar
cando ela quixer, e mortos resucitar.*

Na que Deus o seu Santo Espírito enviou,
e que forma de home nela tomou,
non é marabilla se del gañou
virtude, pola que puidese isto lograr.
Santa María pode enfermos curar...

Por isto un gran milagre esta Raíña
Santa fixo, moi grande, a unha mociña,
que con pena de que estéril
era, foi a Ela un fillo rogar.
Santa María pode enfermos curar...

Chorando dos ollos moi de corazón,
dixolle: "Ai señora, oe a miña oración,
e pola túa mercede un fillo varón
dáme, con que goce e te poida honrar."
Santa María pode enfermos curar...

Logo o que pediu lle foi outorgado,
e ao seu tempo aquel fillo nado
que a Santa María demandado
houbo, que non quixo na petición fallar.
Santa María pode enfermos curar...

Mas o men', a pouco pois que naceu,
da forte fever mui cedo morreu;
mas a madre per poucas ensandeceu
por el, e sas faces fillou-ss' a carpir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Entón a cativa con gran quebranto
ao mōesteir'o levou e ant' o
altar o pos, fazendo tan gran chanto,
que toda-las gentes fez a ssi vir.
Santa María pod' enfermos guarir...

E braandando começou a dizer:
«Santa María, que me fuste fazer
en dar-m' este fill' e logo mio toller,
por que non podesse con ele goyar?
Santa María pod' enfermos guarir...

Senñor, que de madre nome me déste,
en toller-mio logo mal me fezeste;
mas polo prazer que do teu ouveste
Fillo, dá-m' este meu que veja riir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Ca tu soa es a que mio podes dar,
e porend' a ti o venno demandar;
onde, groriosa Senñor, sen tardar
dá-mio vivo, que aja que ti gracir.»
Santa María pod' enfermos guarir...

Mais o meniño ao pouco que naceu,
dunha forte febre moi cedo morreu;
mais a nai por pouco entoleceu
por isto, e comezou a se lamentar.
Santa María pode enfermos curar...

Entón a coitada con gran quebranto
ao mosteiro levouno, e ante o
altar púxoo, facendo tan gran pranto,
que tódalas xentes fixo a ela achegar.
Santa María pode enfermos curar...

E berrando comezou a dicir:
"Santa María, que me fuches facer
en darm'e este fillo e logo mo coller,
para que non puidese con el gozar?
Santa María pode enfermos curar...

Señora, que de nai nome me destes,
en quitarmo logo, mal me fixestes;
mais polo pracer que do teu Fillo tiveches,
dáme o meu, que o vexa rir.
Santa María pode enfermos curar...

Que ti soa es quen mo pode dar,
e por iso a ti cho veño demandar;
Gloriosa Señora, sen tardar
dámolo vivo, que cho teña que agradecer."
Santa María pode enfermos curar...

Log' a oraçon da moller oyda
foi, e o meno tomou en vida
por prazer da Virgen santa conprida,
que o fez no leit' u jazia bolir.
Santa María pod' enfermos guarir...

Quand' esto viu a moller, ouve pavor
da primeir', e pois tornou-sse-l' en sabor;
e deu poren graças a Nostro Sennor
e a ssa Madre, porque a quis oyr.

*Santa María pod' enfermos guarir
quando xe quiser, e mortos resorgir.*

Logo a oración da muller foi oída,
e o meniño tornou á vida
por pracer da Virxe, santa cumprida,
que o fixo, no leito onde xacia, bulir.
Santa María pode enfermos curar...

Cando isto viu a muller, tivo pavor
ao principio, e despois tornóuselle en sabor;
e deu por isto grazas a Noso Señor
e á súa Madre, porque a quixo oír.

*Santa María pode enfermos curar
cando ela quixer, e mortos resucitar.*

CANTIGA DE SANTA MARÍA CIII

Como Santa Maria feze estar o monge trezentos anos
ao canto da passarya, porque lle pedia que lle
mostrasse qual era o ben que avian os que eran en
Paraíso.

*Quena Virgen ben servirá
a Parayso irá.*

E daquest' un gran milagre vos quer' eu ora contar,
que fezo Santa Maria por un monge, que rogar
ll'ia sempre que lle mostrasse qual ben en Paraíso á
Quena Virgen ben servirá...

E que o viss' en ssa vida ante que fosse morrer.
E porend' a Gloriosa vedes que lle foi fazer:
fez-lo entrar en ha orta en que muitas vezes ja
Quena Virgen ben servirá...

Entrara; mais aquel dia fez que ha font' achou
mui clara e mui fremosa, e cab' ela s'assentou.
E pois lavou mui ben sas mãos, diss': "Ai, Virgen, que
será".

Quena Virgen ben servirá...

Se verei do Parayso, o que ch' eu muito pidi,
algun pouco de seu viço ante que saya daqui,
e que sábia do que ben obra que galardon averá?»

Quena Virgen ben servirá...

Tan toste que acababa ouv' o mong' a oraçon,
oyu ha passarinha cantar log' en tan bon son,
que sse escaeceu seendo e catando sempr' alá.

Quena Virgen ben servirá...

Esta é de como Santa María fixo estar o monxe
trezentos anos óindo o canto dunha paxariña,
porque lle pedía que lle mostrase cal era o ben que
tiñan os que estaban no paraíso

*Quen á Virxe ben sirva
ao Paraíso irá.*

E sobre isto un gran milagre quérovos eu agora contar,
que fixo Santa María por un monxe, que lle ía rogar
sempre para que lle mostrasse que bens no Paraíso
haberá

Quen á Virxe ben sirva...

E pedírtle poder velo na súa vida, antes de morrer.
E por iso mirade o que a Gloriosa lle foi facer:
fixoo entrar nunha horta en que moitas veces xa
Quen á Virxe ben sirva...

Entrara; pero aquel día fixo que unha fonte achase
moi clara e fermosa, e que a carón dela sentase.
E despois de que lavou as mans, dixo: "Ai, Virxe, cando
será".

Quen á Virxe ben sirva...

Que verei do Paraíso, como eu tanto che pedín,
un pouco da súa delicia antes de que saia de aquí,
e que saiba, para o que ben obra, que galardón haberá"
Quen á Virxe ben sirva...

Tan pronto como acabou o monxe a súa oración
óiu un paxariño cantar en tan bo son,
que se esqueceu, estando e mirando sempre alá.
Quen á Virxe ben sirva...

Atan gran sabor avia daquel cant' e daquel lais,
que grandes trezentos anos estevo assi, ou mays,
cuidando que non estevera senon pouco, com' está

Quena Virgen ben servirá...

Mong' alga vez no ano, quando sal ao vergeu.
Des i foi-ss' a passarynna, de que foi a el mui greu,
e diz: «Eu daqui ir-me quero, ca oy mais comer querrá

Quena Virgen ben servirá...

O convent'.» E foi-sse logo e achou un gran portal
que nunca vira, e disse: «Ai, Santa María, val!
Non é est' o meu mōesteiro, pois de mi que se fará?»

Quena Virgen ben servirá...

Des i entrou na eigreja, e ouveron gran pavor
os monges quando o viron, e demandou-lí o prior,
dizend': «Amigo, vos quen sodes ou que buscades
acá?»

Quena Virgen ben servirá...

Diss' el: «Busco meu abade, que agor' aqui leixey,
e o prior e os frades, de que mi agora quitey
quando fui a aquela orta; u seen quen mio dirá?»

Quena Virgen ben servirá...

Quand' est' oyu o abade, teve-o por de mal sen,
e outrossi o convento; mais des que souberon ben
de como fora este feyto, disseron: "Quen oyrá"

Quena Virgen ben servirá...

Tan gran gusto tiña de aquel canto e de aquel lais,
que trescentos anos longos estivo así, ou más,
pensando que non estivera más ca un pouco, como está

Quen á Virxe ben sirva...

Calquera monxe algunha vez ao ano, cando sae ao xardín.
Despois marchou de alí a paxariña, e moita mágoa lle causou
e dixo: "Eu teño que marchar de aquí que xa comer quererán

Quen á Virxe ben sirva...

O convento". E axiña marchou, e achou un gran portal
que nunca vira, e dixo: "Ai, Santa María, venme axudar!
Non é este o meu mosteiro, así que, comigo que pasará"

Quen á Virxe ben sirva...

Despois entrou na igrexa, e tiveron gran pavor
os monxes cando o viron, e preguntoulle o prior,
dicindo: "Amigo, vós quen sodes e que buscades acá?"

Quen á Virxe ben sirva...

Dixo el: "Busco o meu abade, que agora aquí deixei,
e o prior dos frades, de quen agora me apartei
cando fun a aquela horta; onde están, quen mo dirá?"

Quen á Virxe ben sirva...

Cando isto oiu o abade, tíooo por louco, e tamén os outros do
convento; pero dende que ben soubo
como fora este feito, dixerón: "Quen oirá"

Quen á Virxe ben sirva...

Nunca tan gran maravilla como Deus por este fez
polo rogo de ssa Madre, Virgen santa de gran prez!
E por aquesto a loemos; mais quena non loará

Quena Virgen ben servirá...

Mais d'outra cousa que seja? Ca, par Deus, gran dereit' é,
pois quanto nos lle pedimos nos dá seu Fill', a la ffe,
por ela, e aquí nos mostra o que nos depois dará».

*Quena Virgen ben servirá
a Parayso irá.*

Nunca tal marabilla como Deus por este foi facer
por mor do rogo da súa Madre?, Virxe Santa de gran
prez! E por isto loémola; pero, quen non a loará

Quen á Virxe ben sirva...

Máis que a calquera outra cousa? Que, por Deus, moi
xusto é, posto que canto nós lle pedimos nolo dá o seu
Fillo, abofé, por Ela, e aquí nos mostra o que despois nos
dará".

*Quen á Virxe ben sirva
ao Paraíso irá.*

CANTIGA IV

Ay Deus, se sab' ora meu amigo
com' eu senneira estou en Vigo!
E vou namorada.

Ai Deus, se sabe agora o meu amigo
como eu soíña estou en Vigo!
E vou namorada!

Ay Deus, se sab' ora meu amado
com' eu en Vigo senneira manno!
E vou namorada.

Ai Deus, se sabe agora o meu amado
como eu en Vigo soíña estou!
E vou namorada!

Com' eu senneira estou en Vigo,
e nullas gardas non ei comigo!
E vou namorada.

Como eu soíña estou en Vigo
e ningunhas gardas teño comigo!
E vou namorada!

Com' eu senneira en Vigo manho,
e nullas gardas migo non trago!
E vou namorada.

Como eu en Vigo soíña estou
e ningunhas gardas comigo traio!
E vou namorada!

E nullas gardas non ei comigo,
ergas meus ollos que choran migo!
E vou namorada.

E ningunhas gardas teño comigo
salvo os meus ollos que choran comigo!
E vou namorada!

E nullas gardas migo non trago,
ergas meus ollos que choran ambos!
E vou namorada.

E ningunhas gardas comigo non traio
salvo os meus ollos que choran ambos!
E vou namorada!

CANTIGA DE SANTA MARÍA CXL

De loor de Santa María.

Esta é de loor de Santa María

*A Santa María dadas
sejan loores onrradas.*

*A Santa María dadas
sexan loores honradas*

Loemos a sa mesura,
seu prez e ssa apostura
e seu sen e ssa cordura
mui mais ca cen mil vegadas.

A Santa María dadas...

Loemos a súa mesura,
o seu prezo e a súa apostura,
o seu sentido e a súa cordura
cen mil veces reiteradas.

A Santa María dadas...

Loemos a ssa nobreza,
sa ontra e ssa alteza,
sa mercee e ssa franqueza
e sas vertudes prezadas.

A Santa María dadas...

Loemos a súa nobreza,
a súa honra e a súa alteza,
a súa mercede e a súa franqueza,
e as súas virtudes prezadas.

A Santa María dadas...

Loemos ssa lealdade,
seu conort' e ssa bondade,
seu accor' e ssa verdade
con loores mui cantadas.

A Santa María dadas...

Loemos a súa lealdade,
o seu conforto e a súa bondade,
o seu socorro e a súa verdade
con loores moi cantadas.

A Santa María dadas...

Loemos seu couimento,
consell' e castigamento,
seu ben, seu ensinamento
e sass graças mui grāadas.

A Santa María dadas...

Loemos o seu procedemento,
consello e castigamento,
o seu ben, o seu ensinamento,
as súas grazas moi granadas.

A Santa María dadas...

Loando-a, que nos valla
lle roguemos na batalla
do mundo que nos traballa,
e do dem' a denodadas.

*A Santa Maria dadas
sejan loores onrradas.*

Loándo que nos valla,
lle roguemos na batalla
do mundo, que nos traballa,
e do demo, a denodadas. (1)

*A Santa María dadas
sexan loores honradas*

(1) A cotío, continuamente.

CANTIGA DE SANTA MARÍA CXI

Esta é como un crerigo de missa que servia a Santa María morreu no rio que ven por París; e a tercer dia rressocító-o Santa María e sacó-o do rio.

Esta é como un clérigo de misa, que servía a Santa María, morreu no río que vén por París; e ao terceiro día resucitouno Santa María e sacouno do río.

*En todo tempo faz ben
a Virgen que nos manten.*

*En todo tempo fai ben
a Virxe que nos mantén.*

Non á temp' assinaado
por acorre-lo coitado
nen perdoa-lo culpado,
mais assi como ll' aven.
En todo tempo faz ben...

Non hai tempo asinado
para acorre-lo coitado
nin perdoa-lo culpado
mais así como lle convén.
En todo tempo fai ben...

Dest' un miragre preçado
vos será per mi mostrado
que fez por un ordado
a mui comprida de sen.
En todo tempo faz ben...

Disto un milagre prezado
vos será por min mostrado
que fixo por un ordenado
a moi cumprida de sen.
En todo tempo fai ben...

De missa o malfadado
era, mas por seu pecado
a lussuria tan deitado,
que non dava por al ren.
En todo tempo faz ben...

De misa o malfadado
era, mais polo seu pecado
á luxuria tan deitado,
que non daba por outra cousa ren.
En todo tempo fai ben...

E pero de mui bon grado
rezava muit' aficado
as oras da que Deus nado
foi por nos en Belleen.
En todo tempo faz ben...

Pero de moi bo grado
rezaba moi aficado
ás horas en que Deus foi nado
por nós en Belén.
En todo tempo fai ben...

Ha noit' o desguisado
foi fazer, e pois entrado
ouv' en [un] barqu' e passad'o
Sena, que por Paris ven.
En todo tempo faz ben...

Unha noite o desaguisado
foi facer, e pois entrado
houbo nun barco e pasado
o Sena, que por París vén.
En todo tempo fai ben...

Pero non foi arribado,
ca o barco foi tornado
e el na agu' afogado
ante que chegass' aquen.
En todo tempo faz ben...

Pero non foi arribado,
porque o barco foi tornado
e el na auga afogado
antes de que chegase aquén. (1)
En todo tempo fai ben...

El avia começado
madodos e rezado
un salm'; e logo fillado
foi do demo feramen.
En todo tempo faz ben...

El xa tiña começado
oracións e rezado
un salmo; e foi logo tomado
polo demo feramente.
En todo tempo fai ben...

E pois foi apoderado
de ssa alma, muit' irado
foi ao fogo privado
pola y par des en.
En todo tempo faz ben...

E despois de terse apoderado
da súa alma, foi moito irado
ao fogo enviado
para que penase desde entón.
En todo tempo fai ben...

Mais a Madre do onrrado
Jeso-Crist' a seu chamado
vo, e o denodado
demo logo fugiu en,
En todo tempo faz ben...

Mais a Madre do honrado
Xesucristo ao seu chamado
veu, e o denodado
demo logo fuxiu,
En todo tempo fai ben...

U ela ressuscitado
ouv' o morto e sacado
do rio, que ja buscado
fora daquend' e dalen.
En todo tempo faz ben...

Cando ela resucitado
houbo o morto e sacado
do río, que xa buscado
fora daquén e dalén.
En todo tempo fai ben...

Quatro dias mergullado
jouvera e afondado;
mas enton dalá tirado
foi pola que sempre ten
En todo tempo faz ben...

Catro días mergullado
estivera, e afondado;
mais entón de alá foi sacado
pola que sempre ten
En todo tempo fai ben...

Seu acorr' aparellado
pora vale-lo menguado
d' ajuda. Poren loado
seja seu nome. Amen.

O seu acorro aparellado
para vale-lo necesitado
de axuda. Por isto, loado
sexá o seu nome. Amén.

*En todo tempo faz ben
a Virgen que nos mantén.*

*En todo tempo fai ben
a Virxe que nos mantén.*

(1) *Á outra beira do río*

CANTIGA V

Quantas sabedes amar amigo
treides comig' a lo mar de Vigo.
E bannar nos emos nas ondas!

Cantas sabedes amar amigo
vide comigo ao mar de Vigo.
E bañamos habemos nas ondas!

Quantas sabedes amor amado,
treides comig' a lo mar levado.
E bannar nos emos nas ondas!

Cantas sabedes amar amado
vide comigo ao mar levantado.
E bañamos habemos nas ondas!

Treides comig' a lo mar de Vigo
e veeremos lo meu amigo.
E bannar nos emos nas ondas!

Vide comigo ao mar de Vigo
e verémo-lo meu amigo.
E bañamos habemos nas ondas!

Treides comig' a lo mar levado
e veeremo' lo meu amado.
E bannar nos emos nas ondas!

Vide comigo ao mar levantado
e verémo-lo meu amado.
E bañamos habemos nas ondas!

CANTIGA DE SANTA MARÍA CCXLIX

Como un maestre que lavrava na egreja que chaman
Santa Maria d' Almaçan, en
Castroixeriz, caeu de cima en fondo, e guardó-o Santa
Maria que sse non feriu.

*Aquel que de voontade Santa María servir,
d' ocacion será guardado e d' outro mal, sen mentir.*

E de tal razon com' esta un miragre vos direi
que en Castroixeriz fezo a Madre do alto Rey,
a Virgen Santa María, per com' eu aprix e sei;
e por Deus, meted' y mentes e querede-o oyr.

Aquel que de voontade Santa María servir...

Quand' a ygreja fazian a que chaman d' Almaçan,
que é en cabo da vila, muitos maestres de pran
yan y lavrar por algo que lles davan, como dan
aos que tal obra fazen. Mas un deles ren pedir
Aquel que de voontade Santa María servir...

Non queria, mas lavrava ali mui de coraçon
pora gaannar da Virgen mercee e gualardon.
E porend' or' ascoitade o que ll' avo enton,
e senpr' averedes ende que falar e departir.
Aquel que de voontade Santa María servir...

El maestr' era de pedra, e lavrava ben assaz
e quadrava ben as pedras e pôyas-as en az
eno ma[i]s alto da obra, como bon maestre faz.
E un dia fazend' esto foron-lí os pees falir,
Aquel que de voontade Santa María servir...

Como un mestre que labraba na igrexa que chaman
Santa María de Almazán, en Castroixeriz,
caeu da cima ao fondo, e protexeuno Santa María
para que non se ferise.

*Aquel que de vontade Santa María servir,
da ocasión será gardado e doutro mal, sen mentir.*

E de tal razón como esta un milagre vos direi
que en Castroixeriz fixo a Madre do Alto Rei,
a Virxe Santa María, por como eu aprezo e sei;
e por Deus, atendede e querédeo oír.

Aquel que de vontade Santa María servir...

Cando facían a igrexa que chaman de Almazán
que está no cabo da vila, moitos mestres de certo
ían alí labrar por algo que lles daban, como dan
aos que tal obra fan. Mais un deles nada quería pedir,

Aquel que de vontade Santa María servir...

Non quería, porque labraba alí moi de corazón
para gañar da Virxe mercé e galardón.
E por isto agora escoitade o que lle sucedeu entón,
e sempre poderedes disto falar e departir.
Aquel que de vontade Santa María servir...

El era mestre de pedra, e labraba ben asaz
e cadraba ben as pedras e poníaas en az
no más alto da obra, como bo mestre fai.
E un día facendo isto fórónlle os pés fallar,
Aquel que de vontade Santa María servir...

E caeu ben do mais alto; e en caendo chamou
a Virgen Santa María, que o mui toste livrou:
ca pero que da cabeza sobelos cantos topou,
assi o guardou a Virgen que sol non se foi ferir,
Aquel que de voontade Santa María servir...

Nen sentiu sol se caera nen recebeu en neun mal;
ante ss' ergeu mui correndo, que non tev' ollo por al,
mas foi ao altar logo da Virgen espiritual
por loar a ssa mercee e os seus bes gracir.
Aquel que de voontade Santa María servir...

E quantos ali estavan deron loores poren
aa Virgen gloriosa, que aos seus val e mantén.
E porende lle roguemos que senpr' ajamos seu ben
e nos gaann' o de seu Fillo, que nos veu redimir.

*Aquel que de voontade Santa María servir
d' ocacion será guardado e d' outro mal, sen mentir.*

E caeu ben do más alto; e en caendo chamou
a Virxe Santa María, que moi pronto o axudou:
pero coa cabeza sobre os cantos topou,
aínda así gardouno a Virxe, que nada se foi ferir,
Aquel que de vontade Santa María servir...

Nin sentiu sequera que caera, nin recibiu ningún mal;
senón que se ergueu moi axiña, porque non sufriu ningún mal,
mais logo foi ao altar da virxe espiritual
para loar a súa mercede e os seus bens agradecer.
Aquel que de vontade Santa María servir...

E cantos ali estaban deron loanzas porén
á Virxe Gloriosa, que aos seus vale e mantén.
E por isto roguémoslle, que sempre teñamo-lo seu ben
e gañemos tamén o do seu Fillo, que nos veu redimir.

*Aquel que de vontade Santa María servir,
da ocasión será guardado e doutro mal, sen mentir.*

CANTIGA DE SANTA MARÍA CLXVI

Esta [é] como Santa María guareceu un ome que era tolleito do corpo e dos nembros, na sa eigreja en Salas.

Esta é como Santa María curou un home que estaba tolleito do corpo e dos membros, na súa igrexa en Salas.

*Como poden per sas culpas os omes seer contreitos,
assi poden pela Virgen depois seer sãos feitos.*

*Así como polas súas culpas os homes poden estar contrafeitos,
tamén poden pola Virxe despois ser sans feitos.*

Ond' avo a un ome, por pecados que fezera,
que foi tolleito dos nembros da door que ouvera,
e durou assi cinc' anos que mover-se non podera,
assi avia os nembros todos do corpo maltrertos.

Como poden per sas culpas os omes seer contreitos...

O que sucedeu a un home, polos pecados que fixera,
que ficou tolleito dos membros tras una dor que tivera,
e estivo así cinco anos sen que moverse puidera,
porque tiña todos os membros do corpo maltrertos.

*Como poden polas súas culpas os homes estar
contrafeitos...*

Con esta enfermidade atan grande que avia
prometeu que, se guarisse, a Salas logo irya
e ha livra de cera cad' ano ll' ofereria;
e atan toste foi sâo, que non ouv' y outros preitos.

Como poden per sas culpas os omes seer contreitos...

Con esta enfermidade tan grande que había
prometeu que, se curaba, a Salas logo iría
e unha libra de cera cada ano lle ofrecería;
e rapidamente quedou san, que non houbo outros preitos.

*Como poden polas súas culpas os homes estar
contrafeitos...*

E foi-sse logo a Salas, que sol non tardou niente,
e levou sigo a livra da cera de bôa mente;
e ya muy ledo, como quen sse sen niun mal sente,
pero tan gran temp' ouvera os pes d' andar desafeitos.
Como poden per sas culpas os omes seer contreitos...

E foise logo a Salas, sen tardar niente,
e levou consigo a libra de cera boamente;
e xa moi ledo, como quen ningún mal sente,
aínda que moito tempo tivera os pés, de andar, desafeitos.

*Como poden polas súas culpas os homes estar
contrafeitos...*

Daquest' a Santa María deron graças e loores,
porque livra os doentes de maes e de doores
e demais está rogando sempre por nos pecadores;
e porem devemos todos sempre seer seus sogeitos.

E por isto a Santa María deron grazas e loores,
porque libra os doentes de males e de dores,
e ademais está rogando sempre por nós, pecadores;
e por isto debemos todos sempre estar a Ela suxeitos.

*Como poden per sas culpas os omes seer contreitos,
assi poden pela Virgen depois seer sãos feitos.*

*Como poden polas súas culpas os homes estar
contrafeitos,
assí poden pola Virxe despois ser sans feitos.*

PARTITURAS

cantar delas

Cantiga LXXVII

*Esta é como Santa Maria sãou na sa ygreja en lugo
ha moller contreita dos pees e das mãos.*

Fine

D'es-to fez San - ta Ma - ri - a mi - ra - gre fre - mo - so en a sa y -
Que am - ba - las su - as mā - os as - si s'en-co - lle-ran, que ben per ca -
Pois viu que lle non pres - ta - va nu - lla me - e - zi - nna, tor-nou - ss'a San -
Pa - ras-se men - tes en gui - sa que a gua - re - çes - se, se non, que fe -
E e - la a - li ja - zen - do fez mui bō - a vi - da trō - es que ll'ou -
se - rá a - go - ra per min. Ca en a - que - le di - a se fez me - ter
Pe - ro a - vo - ll' a - tal que a - li u sã - a - va, ca - da un nem -
O bis - po e to - da'a gen - te de - an - t' es - tan - do, ve - en d'a - ques

grej' en Lu - go, grand' e pi - a - do - so, per hû - a mo - ller que
bo dos on - bros to - das se me - te - ran, e os cal - ca - nna - res
ta Ma - ri - a, a no - bre Re - y - nna, ro - gan - do - lle que non
zes - s'as - si per que çe - do mo - rres - se; e lo - go se fe - zo
ve mer - çe - e a Se - nnor con - pri - da e no mes d'a - gos - to,
na y - gre - ja de San - ta Ma - ri - a; mais a San - ta Vir - gen
bro per si mui de rig' es - ta - la - va, ben co - me ma - dei - ra
t'e o - yn - d'e de ri - jo cho - ran - do, vi - ron que mi - ra - gre

cantar delas

Cantiga I

Martín Codax
(s. XIII - s. XIV)

On - das do_____ ma - re de_____ ui - go_____
On - das do_____ ma - re le - ua - do._____
Se uis - tes_____ me - u a - mi - go._____
Se uis - tes_____ me - u a - ma - do._____

se uis - tes_____ me - u a - mi - go._____
se uis - tes_____ me - u a - ma - do._____
o por - que_____ e - u sos - pi - ro._____
o por - que_____ ei gran coi - da - do._____

R/ E ay_____ deus se ue - rra ce - - - do._____

Fontes das Cantigas de Martín Codax

Texto: segundo o *Pergamiño Vindel*

Notación musical moderna: Edición digital a partir de Ferreira, Manuel Pedro,

O som de Martin Codax: sobre a dimensão musical da lírica galego-portuguesa (séculos XII-XIV).

Parte Terceira : Exposição-Revelação (cap. VII), Lisboa, Impresa Nacional-Casa da Moeda, 1986.

cantar delas

Cantiga CCXXVII

*Como Santa Maria sacou un escudeiro de cativo de guisa
que o non viron os que guardavan o carcer en que jazia.*

Es - ta é San - ta Ma - ri - a, Ma - dre do Rei de ver -
Es - te foi un es - cu - dei - ro de Quin - ta - ne - la d'O -
E en gran coi - ta ja - zen - do, ca - da noi - t'e ca - da
E el a - ques - to fa - zen - do, che - gou d'A - gos - to a
por que si - y - a tan tris - t'e tan mui - t'e as - si cho -
Quan - d'o - yu es - to seu do - no, foy tan bra - v'e tan y -
E el a - ques - to di - zen - do, pa - re - ceu - ll' a Gro -
E quan - d'es to ou - ve di - to, lo - go ss'os fe - rros par -
E pois de - les foi par - ti - do, fi - llou en seu col' a -
E en - trou pe - la y - gre - ja, dan - do mui gran - des bra -

tu - de, que fez un mui gran mi - ra - gre que cre - o, se Deus m'a -
so - nna, que y - a a Vi - la - Sir - ga ca - da a - no sen ver -
di - a mui de co - ra - çon ro - ga - va a Vir - gen San - ta Ma -
fe - sta da Vir - gen mui gro - ri - o - sa que a - os cui - ta - dos
ra - va. E el res - pon - deu - lles lo - go de co - mo xe lle nen -
ra - do que lo - go a un seu mou - ro o fez a - çou - tar pri -
rio - sa que a - lu - mo - u a car - cer, tan mu - i - to vo fre -
ti - ron e ca - eu - ll'a me - a - da - de de - les, que o non o -
ga a m - e - a - [da] - de dos fe - rros que e - na per - na
a - dos, di - zen - d': «Es - to fez a Vir - gen que a - co - rr'a - os coi -

cantar delas

Cantiga C

Esta é de loor.

San - ta Ma - ri - a, Stre - la do di - a, mo - stra-nos vi - a per-

Fine

a Deus e nos gui - a. Ca ve - er fa - ze - los e - rra - dos

A - mos - trar - nos de - ves ca - rrei - ra

Gui - ar ben nos po - d'o teu si - so

que per - der fo - ran per pe - ca - dos en - ten - der de que mui cul -

por gã - ar en to - da ma - nei - ra a sen par luz e ver - da

mais ca ren per - a Pa - ra - y - so u Deus ten sen - pre go - y'e

pa - dos son; mais per ti son per - dõ - a - dos da ou - sa -

dei - ra que tu dar - nos po - des sen - llei - ra; ca Deus a

ri - so por - a quen en el cre - er qui - so; e pra - zer -

D.C. al Fine

di - a que lles fa - zi - a fa - zer fo - li - a mais que non de - ve - ri - a.

ti a ou - tor - ga - ri - a e a que - rri - a por ti dar e da - ri - a.

mi - a se te pra - zi - a que fos - s'a mi - a al - m'en tal com - pa - nni - a.

Copia: Fernando G. Jâcome

CantarDelas

www.cantardelas.com

ju - de, e que sa - cou un ca - ti - vo de pri - jon e deu sa -
go - nna ter a fes - ta d' A - gos-to; mais pois foi por sa be -
ri - a de Vi - la - Sir - ga, u e - le y - a sem - pr'en ro - ma -
pres - ta, e el nen - brou - ss'en - d'e lo - go cho - rou, bai - xan - do a
bra - va da gran fes - ta que fa - zi - an na te - rra u el mo -
va - do, que lle deu d'a - çou - tes tan - tos que non fi - cou no cos -
mo - sa, e dis - se - ll': «O - ý ta coi - ta e non fui mui va - ga -
y - ron; e pas - sou per - an - t'os mou - ros e viu - os, mas no - no
ty - a, e a Vi - la - Sir - ga lo - go, a cas da San - ta Re -
ta - dos.» E pois que con - tou seu fei - to a quan - tos y viu jun -

D.C. al Fine

u - de, a que mui - to mal fe - ze - ran os mou - ros por sa ra - zon.
so - nna a Se - vi - lla e - na gue - rra, ca - eu en ca - ti - v'en - ton.
ri - a, que o ti - ras - s' de ca - ti - vo sen da - no e sen li - jon.
tes - ta. E os mou - ros que o vi - ron pre - gun - tá - ro - no en - ton
ra - va en tal di - a, e por - en - de que - bra - va - ll'o co - ra - çon.
ta - do ne - no cor - po coi - ro sã - o a - ta e - no var - ga - llon.
ro - sa en vir per - a li - vrar - te da - ques - ta per - se - gu - çon.»
vi - ron, que es - ta - van as - sa - dos por fa - zer sa o - ra - çon.
y - nna, os a - dus - [s]entes - ti - mó - ya, que é pre - to de Ca - rron.
ta - dos, lo - a - ron San - ta Ma - ri - a, cho - ran - do con de - vo - çon.

Cantiga II

Martín Codax
(s. XIII - s. XIV)

Man - da - d_ei____ co - mi - go
Co - mi - g_ei____ man - da - do.
Ca____ uen____ meu____ a - - mi - go.
Ca____ uen____ meu____ a - - ma - do.
Ca____ uen____ sa - n_e_____ ui - uo.
Ca____ uen____ ui - uo_e____ sa - no.

ca____ uen____ meu____ a - - - - mi - go.
ca____ uen____ meu____ a - - - - ma - do.
e____ uen____ sa - n_e_____ ui - uo.
e____ uen____ ui - u_e_____ sa - no.
e____ del____ rei____ a - - - - mi - go.
e____ del____ rei____ pri - - - ua - do.

R/ E____ i - rei,____ ma - dr_a____ ui - go.

Fernando G. Jácome

CantarDelas

www.cantardelas.com

Cantiga XXI

*Esta é como Santa Maria fez aver fillo a ha moller mana,
cantar delas e depois morreu-lle, e ressocitou-llo.*

San - ta Ma - ri - a pod' en - fer - mos gua -

rir quan-do xe qui - ser, et mor-tos re-sor - gir.

Fine

Na que Deus seu Sant' Es - pe - rit' en - vi - ou, et que

Por - en - d'un mi - ra - gr' a - ques - ta Re - a san-ta

Cho - ran - do dos o - llos mui de co - ra - çon, lle diss':

Lo - g'o que pe - diu lle foi ou - tor - ga - do, e pois

Mas o me - n', a pou - co pois que na - ceu, da for -

En - ton a ca - ti - va con gran que-bran - to a - o

E bra - an - dan - do co - me - çou a di - zer: «Santa

Sen - nor, que de ma - dre no - me me dés - te, en to -

Ca tu so - a es a que mio po - des dar, e por -

Lo - g'a o - ra - çon da mo - ller o - y - da fo - i,

Quan-d'es - to viu a mo - ller, ou - ve pa - vor da pri -

for - ma d'o - me en e - la fi - llou, non é

fez mui gran - d' a ha mes - qy - a mo - ller,

«Ai Se - nnor, oe mi - a o - ra - çon, e por

a seu tenp' a - quel fi - llo na - do que a

te fe - ver mu - i ce - do mo - rreu; mas a

mõ - es - tei - r'o le - vou e an - t' o al -

Ma - ri - a, que me fus - te fa - zer en dar -

ller - mio lo - go mal me fe - zes - te; mas po -

end' a ti o ve - nno de - man - dar; on - de,

e o me - no tor - nou en vi - da por pra -

mei - r',e pois tor - nou - sse - l'en sa - bor; e deu

D.C. al Fine

a - vi - a to - llei-to o mais de seu corp' e de mal en - co - llei-to.
ben en seu de - rei-to se me - te - ron to - dos no cor-po mal - trei-to.
ca - ta-sse des - pey-to se ll'e - la fe - ze - ra, mais a seu pro - veit-o
le - var en un lei-to an - t'a sa y - gre - ja, pe-que-n'e es - trei-to.
no di-a's - co - llei-to, na sa fes - ta gran-de, co-movos re - trei-to
non a-lon - gou preyto, mas tor-nou-llo cor - po to - do es - co - rrey-to.
muise-ca de tei-to, quan-do ss'es-ten - di - a o nervio o - dei-to.
foi e non tras - gei-to; por - en - de lo - a - ron a Vir-gen a - fei-to.

cantar delas

Cantiga CIII

*Como Santa Maria feze estar o monge trezentos anos
ao canto da passara, porque lle pedia que lle mostrasse
qual era o ben que avian os que eran en Paraíso.*

Fine

Quen a Vir - gen ben ser-vi - rá a Pa - ra - y - so i - rá.

E d'a - quest' un gran mi - ra-gre vos quer' eu o -
E que o viss' en ssa vi - da an - te que fos -
en - tra - ra; mais a - quel di - a fez que ha fon -
se ve - rei do Pa - ra - y - so, o que ch'eu mui -
Tan tos - te que a - ca - ba - ba ou - v'o mon - g'a
A tan gran sa - bor a - vi - a da - quel can - t'e
mon - g' al - ga vez no a - no, quan - do sal a -
o con - vent'.» E foi - sse lo - go e a - chou un
Des i en - trou na ei - gre - ja, e ou - ve - ron
Diss' el: «Bus - co meu a - ba - de, que a - gor' a -
Quan - d'e - st'o - yu o a - ba - de, te - ve - o por
nun - ca tan gran ma - ra - vi - lla co - mo Deus por
mais d'ou - tra cou - sa que se - ja? Ca, par Deus, gran

ra con - tar, que fe - zo San - ta Ma - ri - a
se mo - rrer. E por - end' a Gro - ri - o - sa
t' a - chou mui cra - ra e mui fre - mo - sa,
to pi - di, al - gun pou - co de seu vi - çõ
o - ra - çon, o - y - u ha pas - sa - ri - nna
da - quel lais, que gran - des tre - zen - tos a - nos
o ver - geu. Des i foi - ss'a pas - sa - ry - nna,
gran por - tal que nun - ca vi - ra, e dis - se:
gran pa - vor os mon - ges quan - do o vi - ron,
qui lei - xey, e o pri - or e os fra - des,
de mal sen, e ou - tros - si o con - ven - to;
es - te fez po - lo ro - go de ssa Ma - dre,
de - rei - t'é, pois quan - to nos lle pe - di - mos

ma - ra - vi - lla se del ga - a - nnou ver - tu -
 que con coi - ta de que ma - na e - ra, fo -
 ta mer - ce - e un fi - llo ba - ron me dá,
 San - ta Ma - ri - a de man - da do ou - ve,
 ma - dre per pou - cas en - san - de ceu por el,
 tar o pos, fa - zen - do tan gran chan - to, que
m'es - te fi - ll'e lo - go mio to - ller, por que
 lo pra - zer que do teu ou - ves te Fi - llo,
 gro - ri - o - sa Se - nnor, sen tar dar dá - mio
 zer da Vir - gen san - ta con - pri da, que o
 po - ren gra - ças a Nos - tro Se - nnor e a

D.C. al Fine

de per que po - dess' es - to com - prir.
 i a e - la un fi - llo pe - dir.
 con que goy' e te pos - sa ser - vir.»
 ca - lle non quis e - no don fa - lir.
 e sas fa - ces fi - llou ss'a car - pir.
 to - da - las gen tes fez a ssi vir.
 non po - des - se con e - le go - yr?
 dá - m'es - te meu que ve - ja ri - ir.
 vi - vo, que a - ja que ti gra - cir.»
 fez no lei - t' u ja - zia bo - lir.
 ssa Ma - dre, por que a quis o - yr.

cantar delas

Cantiga IV

Martín Codax
(s. XIII - s. XIV)

Ay deus se sa - b_o - ra meu____ a - mi - go.
Ay deus, se sa - b_o - ra meu____ a - ma - do.
Co-m_eu se - nnei-ra____ es - tou____ en ui - go.
Co-m_eu se - nnei-ra____ en ui - go ma - nno.
E nu - llas gar-das_ non ei____ co - mi - go.
E nu - llas gar-das_ mi - go____ non tra - go.

co - m_eu se - nnei - ra_ es - tou____ en ui - go.
co - m_eu en ui - go se - nnei - ra ma - nno.
e_ nu - llas gar - das non ei____ co - mi - go.
e_ nu - llas gar - das mi - go____ non tra - go.
er - gas meus o - llos que cho - ran mi - go.
er - gas meus o - llos que cho - ran am - bos.

R/ E _____ uou____ na - mo - ra - da.

cantar delas

Cantiga CXL

A Santa Maria dadas sejan loores.

Fine

A San - ta Ma-ri - a da-das se-jan lo-o - res onr - ra - das.

Lo-e - mos a sa me - su - ra, seu prez e ssa a - pos -
Lo-e - mos a ssa no - bre - za, sa on - tra e ssa al -
Lo-e - mos ssa le - al - da - de, seu co - nor - t'e ssa bon -
Lo-e - mos seu cou - si - men - to, con - sse ll'e cas - ti - ga -
Lo-an - do - a, que nos va - lla lle ro - gue - mos na ba -

D.C. al Fine

tu - ra e seu sen e ssa cor - du - ra mui mais ca cen mil ve - gadas.
te - za, sa mer - ce - e'e ssa fran - que - za e sas ver - tu - des pre - çadas.
da - de, seu ac - cor - t'e ssa ver - da - de con lo - o - res mui can - ta - das.
mento, seu ben, seu en - ssi - na - men - to e sass gra - ças mui grã - a - das.
ta - lla do mun - do que nos tra - ba - lla, e do de - m'a de - no - dadas.

 por un mon - ge, que ro - gar ll'i - a sem - pre
 ve - des que lle foi fa - zer: fez - lo en - trar
 e cab' e - la s'as-sen - tou. E pois la - vou
 an - te que sa - ya da - qui, e que sá - bia
 can - tar log' en tan bon son, que sse es - ca -
 es - te - vo as - si, ou mays, cui - dan - do que
 de que foi a el mui greu, e diz: «Eu da -
 «Ai, San - ta Ma - ri - a, val! Non é es - t'o
 e de - man-dou - ll'o pri - or, di - zend': «A - mi -
 de que mi'a - go - ra qui - tey quan - do fui a
 mais des que sou - be - ron ben de co - mo fo -
 Vir - gen san - ta de gran prez! E por a - ques -
 nos dá seu Fill', a la ffe, por e - la, e

D.C. al Fine

 que lle mos - tra - se qual ben en Pa - ra - is' á.
 en ha or - ta en que mu - i - tas ve - zes ja
 mui ben sas mā - os, diss': «Ai, Vir - gen, que se - rá
 do que ben o - bra que ga - lar - don a - ve - rá?»
 e - ceu se - en - do e ca - tan - do sem - pr'a - lá.
 non es - te - ve - ra se - non pou - co, co - m'es - tá
 qui ir - me que - ro, ca oy mais co - mer que - rrá
 meu mō - es - tei - ro, pois de mi que se fa - rá?»
 go, vos quen so - des ou que bus - ca - des a - cá?»
 a - que - la or - ta; u se - en quen mio di - rá?»
 ra es - te fey - to, dis - se - ron: «Quen o - y - rá
 to a lo - e - mos; mais que - na non lo - a - rá
 a - qui nos mos - tra o que nos de - pois da - rá?»

Cantiga CXI

cantar delas

*Esta é como un crerigo de missa que servia a Santa Maria
morreu no rio que ven por Paris;
e a tercer dia rressocitó-o Santa Maria e sacó-o do rio.*

Fine

En to - do tem - po faz ben a Vir - gen que nos man - ten.

Non á temp' as - si - na - a-do por a - cor - rel - o coi - ta - do nen per -
Des - t'un mi - ra - gre pre - ça - do vos se - rá per mi mos - tra - do que fez
De mis - sa o mal - fa - da - do e - ra, mas por seu pe - ca - do a lus -
E pe - ro de mui bon gra - do re - za - va mui - t'a - fi - ca - do as o -
Hu - a noi - t'o des - gui - sa - do foi fa - zer, e pois en - tra - do ou - v'en
Pe - ro non foi a - rri - ba - do, ca o bar - co foi tor - na - do e el
El a - vi - a co - me - ça - do ma - do - dos e re - za - do un sal -
E pois foi a - po - de - ra - do de ssa al - ma, mui - t'i - ra - do foi a -
Mais a Ma - dre do on - rra - do Je - so - Cris - t'a seu cha - ma - do vo, e
U e - la res - su - ci - ta - do ou - v'o mor - to e sa - ca - do do ri -
Qua - tro di - as mer - gu - lla - do jou - ve - ra e a - fon - da - do; mas en -
Seu a - cor - r'a - pa - re - lla - do po - ra va - le - lo men - gua - do d'a - ju -

D.C. al Fine

dô - al - o cul - pa - do, mais as - si co - mo ll'a - ven.
por un or - da - do a mui com - pri - da de sen.
su - ria tan dei - ta - do, que non da - va por al ren.
ras da que Deus na - do foi por nos en Bel - le - en.
[un] bar - qu'e pas - sa - d'o Se - na, que por Pa - ris ven.
na a - gu'a - fo - ga - do an - te que che - gas - s'a - quen.
m';e lo - go fi - lla - do foi do de - mo fe - ra - men.
o fo - go pri - va - do po - la y par des en.
o de - no - da - do de - mo lo - go fu - giu en,
o, que ja bus - ca - do fo - ra da - quen - d'e da - len.
ton da - lá ti - ra - do foi po - la que sen - pre ten
da. Po - ren lo - a - do se - ja seu no - me. A - men.

cantar delas

Cantiga V

Martín Codax
(s. XIII - s. XIV)

Quan-tas sa - be - des a mar a - mi - go.

Quan-tas sa - be - des a mar a - mi - go.

Trei - des co - mi - g_a - lo mar de ui - go

Trei - des co - mi - g_a - lo mare le - ua - do.

trei - des co - mi - g_a - lo mar de ui - go.

trei - des co - mi - g_a - lo mar de ui - go.

e ue - e - re - mo - lo meu a - mi - go.

e ue - e - re - mo - lo meu a - mi - go.

R/ E ba - nnar_ nos e - mos nas_ on - das.

Fernando G. Jácome

CantarDelas

www.cantardelas.com

cantar delas

Cantiga CCXLIX

*Como un maestre que lavrava na eigreja que chaman
Santa Maria d' Almaçan, en Castroxeriz, caeu de cima
en fondo, guardó-o Santa Maria que sse non feriu.*

A - quel que de vo' - on - ta - de San - ta Ma - ri - a ser - vir, d'o - ca -

Fine

jon se - rá ³ guar - da - do e d'ou - tro mal, sen men - tir.

E de tal ra - zon co - m'es - ta un mi - ra - gre vos di -
Quan - d'a y - gre - ja fa - zi - an a que cha - man d'Al - ma -
Non que - ri - a, mas la - vra - va a - li mui de co - ra -
El ma - es - tr'e - ra de pe - dra, e la - vra - va ben as -
E ca - eu ben do mais al - to; e en ca - en - do cha -
Nen sen - tiu sol se ca - e - ra nen re - ce - beu en neun
E quan - tos a - li es - ta - van de - ron lo - o - res por -

rei que en Cas - tro - xe - riz fe - zo a Ma - dre do al - to
çan, que é en ca - bo da vi - la, mui - tos ma - es - tres de
çon po - ra ga - an - nar da Vir - gen mer - ce - e e gua - lar -
saz e qua - dra - va ben as pe - dras e põ - y - as - as en
mou a Vir - gen San - ta Ma - ri - a, que o mui tos - te li -
mal; an - te ss'er - geu mui co - rrren - do, que non te - v'o - llo por
en a - a Vir - gen gro - ri - o - sa, que aos seus val e man -

Cantiga CLXVI

cantar delas

Esta [é] como Santa Maria guareceu un ome que era tolleito do corpo e dos nenbros, na sa eigreja en Salas.

Co-mo po - den per sas cul - pas os o - mes se - er con -

trei-tos, as-si po - den pe - la Vir-gen de-pois se - er sã - os fei-tos.

On - d'a - vê - o a un o me, por pe - ca - dos que fe -
Con es - ta en - fer - mi - da - de a - tan gran - de que a -
E foi - sse lo - go a Sa - las, que sol non tar-dou ni -
Da - ques - t'a San - ta Ma - ri - a de - ron gra - ças e lo -

ze - ra, que foi to - llei - to dos nen - bros d'û - a do - or que ou -
vi - a pro - me - teu que, se gua - ris - se, a Sa - las lo - go i -
en - te, e le - vou si - go a li - vra da ce - ra de bô - a
o - res, por - que li - vra os do - en - tes de ma - es e de do -

ve - ra, e du - rou as - si cinc' a - nos que mo - ver - se non po -
ry - a e ha li - vra de ce - ra ca - d'a - no ll'o - fe - re -
men - te; e y - a muy le - do, co - mo quen sse sen ni - un mal
o - res e de - mais es - tá ro - gan - do sen - pre por nos pe - ca -

D.C. al Fine
de - ra, as - si a - vi - a os nen - bros to - dos do cor - po mal - trei - tos.
ri - a; e a - tan tos - te foi sã - o, que non ou - v'y ou - tros prei - tos.
sen - te, pe - ro tan grantenp' ou - ve - ra os pes d'an - dar de - sa - fei - tos.
do - res; e por - en de - ve - mos to - dos sem - pre se - erseus so - gei - tos.

Copia: Fernando G. Jâcome

CantarDelas

www.cantardelas.com

Rey, a Vir - gen San - ta³ Ma - ri - a, per co - m'eu a - prix e
pran y - an y la - vrar por al - go que lles da - van, co - mo
don. E por - en - d'or⁴ as - coi - ta - de o que ll' a - vo en -
az e - no mafjs al - to da o - bra, co - mo bon ma - es - tre
vrou: ca pe - ro que da ca - be - ça so - be - los can - tos to -
al, mas foi a - o al - tar lo - go da Vir - gen es - pi - ri -
ten. E por - en - de lle ro - gue-mos que sen - pr'a - ja - mos seu

D.C. al Fine

sei; e por Deus, me - te³ - d'y men - tes e que - re - de - o o - yr.
dan a - os que tal o - bra fa - zen. Mas un de - les ren pe - dir
ton, e sen - pr'a - ve - re - des en - de que fa - lar e de - par - tir.
faz. E un di - a fa - zen - d'es - to fo - ron - ll'os pe - es fa - lir,
pou, as - si o guardou a Vir - gen que sol non se foi fe - rir,
tal por lo - ar a ssa mer - ce - e e os se - us bes gra - cir.
ben e nos ga - an - n'o de seu Fi - llo, que nos vo re - mi - ir.

Conmigo sombra, oír nubes
en marcas que das nubes nubes.
E noua namorada.

En marcas que das nubes
que das nubes nubes
que das nubes nubes.

En marcas que das nubes nubes.
que das nubes nubes q' chora ambas.
E noua namorada.

Quantos tallos amar

amigos, vides como q' ale mar
de nubes - e barrant nos enmig
de nubes - e barrant nos enmig

amigos,
que das nubes.
que das nubes.

En mar de nubes,
que das nubes.

Contadas nubes q' ale mar leuado.

En nectromo meu amado.

Contadas nubes q' ale mar leuado.

En nectromo meu amado.

Contadas nubes q' ale mar leuado.

En nectromo meu amado.

Contadas nubes q' ale mar leuado.

En nectromo meu amado.

Contadas nubes q' ale mar leuado.

En nectromo meu amado.

En nubes no fagudo.
burrana corpa deliqua. amor ci.

Burrana corpa deliqua
que nubes ouveis amado. amor ci.

Burrana corpa deliqua.
que nubes ouveis amado. amor ci.

Que nubes ouveis amado.
que nubes ouveis amado.

Que nubes ouveis amado.
que nubes ouveis amado.

Que nubes ouveis amado.
que nubes ouveis amado.

Yondas que eu uim
que eu uim

CANTAR DELAS
www.cantardelas.com

Adaptación textos: Cantar Delas

Maquetación: Marta P. Murado
Xabier Díaz Fernández

DEPUTACIÓN DE LUGO
VICEPRESIDENCIA PRIMERA

